Rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, 30 maart 2020, afdeling Antwerpen
Kamer AC10

Vonnis

Vonnisnummer / Griffienummer
2020 / 1877

Datum van uitspraak
30 maart 2020

Naam van de beklaagde(n}
B. B.

Systeemnummer parket
18CO88905

Dossiernummer
19A003367

Notitienummer parket
AN/A/55/FS/236/2018

Inzake het Openbaar Ministerie tegen

BEKLAAGDEN

1. **B.** B.,
geboren te (…) op (…)
van Britse nationaliteit
ingeschreven volgens de gegevens van het dossier te (…)

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester P. D., advocaat te Antwerpen.

2. **S.** E.,
geboren te (…) (onbekend) op (…)
van Britse nationaliteit
ingeschreven volgens de gegevens van het dossier te (…)

beklaagde, vertegenwoordigd door Meester P. D., advocaat te Antwerpen.

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Mensensmokkel - vermogensvoordeel
zich schuldig te hebben gemaakt aan het misdrijf mensensmokkel, namelijk, door met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel, zijnde ertoe bijgedragen te hebben, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat

(artikelen 1 en 77 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

te Antwerpen op 30 december 2018
door **B.** B., **S.** E.,

ten aanzien van **A.** A.,

PROCEDURE

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. FEITEN EN BEOORDELING VAN DE SCHULD

Beklaagden staan terecht voor een feit van mensensmokkel overeenkomstig de artikelen 1 en 77*bis* van de Wet van 15 december 1980.

1.1. Eerste vaststellingen luchthaven

Op 30 december 2018 wordt op de luchthaven van Antwerpen een persoon in verdachte omstandigheden gecontroleerd voor een vlucht naar Londen. Een dame legt bij de controle een Brits paspoort voor op naam van T. T. B..; de fysionomische kenmerken van betrokkene stemmen niet overeen met de foto op het paspoort en ze spreekt zeer beperkt Engels. De dame legt vage en tegenstrijdige verklaringen af over haar aankomst in België: eerst kwam ze toe op 28 december 2018 via de luchthaven en daarna geeft ze aan dat ze (gelet op een geannuleerde vlucht) per trein aankwam. Beide verhalen kloppen niet, zo blijkt uit navolgend onderzoek door de politiediensten.

De politiediensten stellen vervolgens vast dat de familienaam vermeld op het Brits paspoort gebruikt door de dame in kwestie, overeenstemt met de familienaam van eerste beklaagde B. B., die zich samen met tweede beklaagde S. E., eveneens heeft aangeboden voor dezelfde vlucht. Deze twee personen hebben eveneens Eritrese roots. Beide beklaagden verklaren uitdrukkelijk de dame niet te kennen. Dat zij dezelfde familienaam heeft, betreft louter toeval. De dame van haar kant stelt achtereenvolgens dat ze de twee personen niet kent, dat ze kennissen zijn of nog dat ze de mannen vandaag op de luchthaven heeft leren kennen.

De dame verklaart mondeling aan de politiediensten A. A. te zijn, geboren op 13 oktober 1970. Zij verklaart verder dat ze het paspoort in Kenia gekregen heeft, dat dit werd geregeld door haar echtgenoot en dat zij via verschillende luchthavens in België is terechtgekomen, om door te reizen naar het Verenigd Koninkrijk. Zij is oorspronkelijk afkomstig uit Eritrea. Ze heeft geen familie in België, evenmin in het Verenigd Koninkrijk.

1.2. Verklaringen van beklaagden tijdens het onderzoek

Beklaagden leggen wisselende verklaringen af over de chronologie en reden van hun (uiterst kort) bezoek aan België, van 29 december tot en met 30 december 2018.

Eerste beklaagde B. B. verklaart dat ze enkele shisha bars in Brussel hebben bezocht. Ze leerden een Duitser met Afrikaanse roots (Kenia) kennen. Ze hebben dan ergens ontbeten in Brussel en niet echt geslapen. Tweede beklaagde S. E. heeft de reis geboekt. Hij heeft hem cash terugbetaald. De foto van de dame in kwestie heeft hij misschien via een groep aangekregen. Hij heeft twee gsm-

toestellen bij zich. Hij zou op 25 november 2018 eveneens in België zijn geweest (wat hij in eerste instantie niet vermeldde). Hij heeft niets te maken met de boekingen, die door S. E. gebeurden.

Tweede beklaagde S. E. verklaart dat hij de dag ervoor samen met eerste beklaagde B. B. met de Eurostar is aangekomen in België om wat plezier te maken. Ze zijn verre familie van elkaar en wonen in dezelfde wijk in Engeland. Ze hebben rondgewandeld in Brussel, veel gedronken, mensen ontmoet en ze zijn naar een fuif gegaan. Ze hebben in een auto van een persoon afkomstig uit Kenia, een dutje gedaan. Een terugvlucht via (de hen meest gekende regio) Antwerpen was het goedkoopst. Hij heeft geen verklaring voor de foto van het paspoort in het gsm-toestel van eerste beklaagde.

Gedurende het ganse onderzoek beweren beklaagden de dame in kwestie niet te kennen.

1.3. Uitlezing van de gsm-toestellen van beklaagden

Het Alcatel toestel in bezit van eerste beklaagde B. B. is volgens de politiediensten niet door hemzelf in gebruik, maar zou eerder toebehoren aan zijn zus, 'B. L.'. Het oproepnummer verbonden aan het Alcatel toestel is immers in het IPhone gsm-toestel opgeslagen als contact 'L. Sisther'. Het gebruik door de zus wordt verder afgeleid uit de herhaalde contacten, geregistreerd tussen beide toestellen, op verschillende locaties, de dagen vlak voor de feiten. Bovendien bevond de gebruiker van het Alcatel toestel zich op 25 en 26 november 2018 eveneens in België en gebeurden er met het Alcatel toestel verschillende oproepen naar de IPhone (onder meer op 29 en 30 november, 4 en 22 december 2018), op tijdstippen waarop het IPhone toestel zich niet in België bevond.

De speurders treffen in de IPhone van B. B. ook een bericht aan, op datum van 29 december 2018, afkomstig van *'H. Sister'* met volgende inhoud: *'Hi B. good luck guys. I will be praying for you guys'*, wat door eerste beklaagde beantwoord wordt met *'Ok A. thank you'*.

B. L. had geen gsm-toestel ter beschikking.

1.4. Analyse van de camerabeelden van de luchthaven

Uit verder onderzoek blijkt dat de dame in kwestie ter hoogte van het Centraal Station in een taxi is gestapt met bestemming luchthaven Deurne en ze verschillende stuks bagage bij zich droeg. Op de camerabeelden is te zien dat zij om 16.17u wordt afgezet en even buiten aan de inkom blijft wachten. Om 16.19u neemt zij plaats op een stoel aan de deur van de inkomhal. Ze kijkt zenuwachtig rond. De speurders beschrijven haar houding alsof zij op iemand staat te wachten.

Twee minuten later, om 16.21u, komen beklaagden de inkomhal binnengewandeld. B. B. en S. E. zijn eveneens ingestapt in een taxi aan het Centraal station te Antwerpen. De dame in kwestie volgt de mannen met haar blik, terwijl deze naar de incheckbalie stappen, waarop ze hen onmiddellijk volgt, richting dezelfde incheckbalie. De check-in van het drietal verloopt zonder problemen.

1.5. Beoordeling

1.5.1,
Ter zitting en in besluiten betwisten beklaagden de feiten.

Zij stellen dat er een familiale band is tussen beklaagden en A. A./B. T. T. oftewel B. L. (hierna enkel 'B. L.'), Zij zou de zus van eerste beklaagde en de tante van tweede beklaagde zijn. Dit moet blijken uit de familiefoto's die werden aangetroffen in de gsm-toestellen van beklaagden en gevoegd bij het stukkenbundel. De verdediging legt verder verklaringen voor van B. L., haar zoon S. Y. en tweede beklaagde S. E., die in het Verenigd Koninkrijk verblijven. Hierin wordt relaas gegeven van het verblijf van B. L. in Zweden, waar zij na haar echtscheiding dakloos zou zijn geworden en haar asielaanvraag negatief werd beoordeeld. Zij zou vervolgens naar Duitsland zijn afgereisd en per trein naar België zijn gekomen. Haar zoon S. Y. en haar broer, eerste beklaagde, zijn haar komen bezoeken en hebben geprobeerd haar plan (om via een vrachtwagen naar het Verenigd Koninkrijk te vertrekken) uit haar hoofd te praten. B. L. zou dan gevraagd hebben om het paspoort van haar zus B. T. T. te bekomen om op die manier naar het Verenigd Koninkrijk te kunnen reizen.

Beklaagden stellen dat B. L. alles op eigen houtje heeft georganiseerd en dat zij op 30 december 2018 aanwezig waren om haar op andere ideeën te brengen, maar zich vervolgens van haar plan(nen) hebben gedistantieerd.

1.5.2.
Deze stelling overtuigt de rechtbank niet.

De verdediging maakt weliswaar aannemelijk dat de zich noemende A. A., het familielid van beklaagden, de genaamde B. L. betreft. In welke mate de voorgelegde verklaringen oprecht, echt en waarachtig zijn, kan de rechtbank niet achterhalen.

Het strafdossier heeft evenwel zonder twijfel uitgewezen dat B. L. heeft geprobeerd om, met misbruik van het paspoort van haar zus B. T. T., een vlucht te nemen naar Londen, Verenigd Koninkrijk. De rechtbank hecht geen geloof aan de verklaringen van beklaagden over hun bezoek aan België, op hetzelfde tijdstip als B. L.. Integendeel is de rechtbank van oordeel dat beklaagden specifiek en doelgericht van het Verenigd Koninkrijk zijn overgekomen om het geldige Britse paspoort aan B. L. te overhandigen, haar passage en vlucht (via de kleinere luchthaven van Antwerpen- Deurne) voor te bereiden, te organiseren en ook ter plaatse op de luchthaven te begeleiden. Zij fungeerden als *passeurs*, wat blijkt uit de samenlezing van de volgende elementen:

- de vaststellingen van de politiediensten;
- het gebruik van een authentiek Brits paspoort (van zus B. T. T.) als look-a-like door B. L.;
- de uitlezing van de gsm-toestellen van beide beklaagden, waarin zowel de vluchtgegevens als een foto van het paspoort op naam van B. T. T. werden teruggevonden; hun gsm-toestellen bevatten ook afbeeldingen van hun treinreis en diverse familiefoto's;
- de resultaten van het retroactief telefonieonderzoek dat aantoont dat er herhaaldelijk telefonisch contact was tussen eerste beklaagde en B. L., vlak voor de feiten, wat wijst op de

voorbereiding, het maken van afspraken en het organiseren van de passage op de luchthaven; tevens worden er berichten uitgewisseld op de datum van vertrek van beklaagde die hen 'veel succes' wensen, wat niet anders kan worden geïnterpreteerd dan als verwijzend naar het opgevatte plan;
- de analyse van de camerabeelden waaruit blijkt dat B. L. en beklaagden telkens aan het Centraal Station te Antwerpen werden opgehaald en slechts luttele minuten na elkaar op de luchthaven aankwamen; beklaagden gingen B. L. ook duidelijk, kort, vooraf bij het inchecken; de stelling van de verdediging dat beklaagden afzonderlijk op de luchthaven aankwamen en apart incheckten klopt geenszins; het betreft een maneuver om vanop een korte, maar veilige afstand de passage te kunnen begeleiden en gade te slaan om zo min mogelijk argwaan te wekken;
- de boekingsgegevens van 27 december 2018 bij F. C. op naam van B. T. T., die een vlucht op 28 december 2018 van Londen naar Antwerpen en een vlucht van 30 december 2018 van Antwerpen naar Londen bevatten; dit betreft een vergelijkbaar reisschema als dat van beklaagden; de vlucht van 30 december 2018 wordt aldus voorgesteld als een gewone retourvlucht, gezien zij niet als aankomend passagier werd geregistreerd;
- de verklaring van de bediende van F. over de houding van B. L., die geschrokken reageert op bepaalde vragen en deze leugenachtig beantwoordt;
- de wisselende verklaringen van B. L., die zich in eerste instantie identificeert als A. A. en beklaagden aanduidt als onbekenden, kennissen of personen die ze net heeft leren kennen;
- de wisselende, ongeloofwaardige verklaringen van beklaagden;

De materialiteit van de feiten staat vast.

1.5.3.
Sinds de wetswijziging van 10 augustus 2005 maken een aantal voorwaarden geen constitutieve elementen meer uit van het artikel 77*bis* van de Wet 15 december 1980, maar zijn zij thans enkele verzwarende omstandigheden.

Er is reeds sprake van mensenmokkel van zodra men een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie uit winstbejag helpt bij de illegale binnenkomst, illegale doortocht of illegaal verblijf van vreemdelingen, zonder dat er sprake moet zijn van misbruik van de kwetsbaarheid en gebruik van listige kunstgrepen, bedreigingen, geweld of dwang. Het toepassingsgebied van deze strafrechtelijke kwalificatie werd dus aanzienlijk verruimd. Anderzijds bepaalt dit artikel dat er van mensensmokkel enkel sprake kan zijn wanneer illegale vreemdelingen worden geholpen 'tegen betaling'. Deze voorwaarde was niet aanwezig in de oude versie van de Vreemdelingenwet. Er is thans, met andere woorden, enkel sprake van mensensmokkel als men uit winstbejag helpt bij de illegale binnenkomst, illegale doortocht of illegaal verblijf van vreemdelingen.

De hulp bij binnenkomst in de Europese Unie, *zonder* dat men hiervoor enige vergoeding bekomt, behoudens de uitzondering om humanitaire redenen, is strafbaar op grond van artikel 77 van de Wet van 15 december 1980.

De rechtbank is van oordeel dat het moreel element, het bijzonder opzet, *'met het oog op het direct*

of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel', zoals voorzien in artikel 77*bis* van de Wet van 15 december 1980 niet is aangetoond. De rechtbank volgt de verdediging waar deze stelt dat o.m. gelet op de specifieke context en de familiale banden er *in casu* geen bewijs van een direct of indirect vermogensvoordeel voorligt.

In die zin dringt zich een herkwalifcatie op naar artikel 77 van de Wet van 15 december 1980, dat bepaalt:

"Hij die wetens en willens een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie helpt of poogt te helpen het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnen te komen of aldaar te verblijven, dan wel erdoor te reizen, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, hetzij in de handelingen die de binnenkomst, de doorreis of het verblijf voorbereid hebben of ze vergemakkelijkt hebben, hetzij in de feiten die ze voltooid hebben, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zeventienhonderd euro tot zesduizend euro, of met een van die straffen alleen.
Het eerste lid is niet van toepassing indien de hulp voornamelijk om humanitaire redenen verleend wordt."

Het ten laste gelegde feit dient bijgevolg als volgt te worden gekwalificeerd ten aanzien van beide beklaagden:

Te Antwerpen, op 30 december 2018,

*Wetens en willens een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie, met name **A. A.,** te hebben geholpen of gepoogd te helpen het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overbetreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnen te komen of aldaar te verblijven, dan wel erdoor te reizen, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, hetzij in de handelingen die de binnenkomst, de doorreis of het verblijf voorbereid hebben of ze vergemakkelijkt hebben, hetzij in de feiten die ze voltooid hebben.*

Deze heromschrijving wijzigt geenszins de feiten waar de strafvervolging betrekking op heeft en de verdediging heeft daaromtrent tegenspraak en verweer kunnen voeren.

1.5.4.
De verdediging toont niet aan dat de hulp door beklaagden *voornamelijk* om humanitaire redenen verleend werd, zodat de feiten zonder enige twijfel strafbaar zijn. Beklaagden betreffen familieleden die specifiek en doelbewust naar ons land zijn afgereisd om de doorreis van B. L. naar het Verenigd Koninkrijk te helpen organiseren en begeleiden. Zij betreffen geen particuliere hulpverleners die primaire hulp of zorg verschaffen aan een illegaal persoon.

De door de verdediging gevoegde documenten van de Zweedse autoriteiten doen hieraan geen afbreuk. Het betreft onder meer een beslissing van de Migratiedienst van Zweden van 28 oktober 2016, dat B. L. het land moet verlaten, gekoppeld aan een termijn van vier weken om dit vrijwillig uit te voeren. Gelet op haar volgehouden weigering om hieraan te voldoen, kreeg ze op 23

augustus 2018 een inreisverbod. Ze heeft klaarblijkelijk beroep aangetekend, waarover de Migratierechtbank op 25 oktober 2018 heeft geoordeeld dat (i) haar beweringen over haar kwetsbaarheid in Eritrea reeds eerder waren berecht door het Migratiebureau en (ii) haar argumenten niet verschilden van de eerder aangehaalde omstandigheden, (iii) zij (op 29 juli 2017) getrouwd is nadat haar uitzettingsbevel juridisch bindend is geworden en (iv) haar volwassen zoon niet bij haar woont, zodat geen bijzondere omstandigheden voorhanden waren die de uitvoering van het inreisverbod verhinderden.

Beklaagden waren betrokken bij de overhandiging van het geldige Britse paspoort, de organisatie en begeleiding van de vlucht van B. L., zodat zij mededader zijn aan de feiten, omdat hun handelingen haar binnenkomst, doorreis en verblijf voorbereid of vergemakkelijkt hebben. De schuld van beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten, zoals geherkwalificeerd, staat vast.

2. STRAFTOEMETING

De bewezen verklaarde feiten, zoals geherkwalificeerd, zijn zeer ernstig. Door hulp te verlenen aan personen bij onwettige binnenkomst, verblijf of doorreis, zelfs als het een familielid betreft, ondermijnen beklaagden de openbare orde en bemoeilijken zij de overheidscontrole op mensen die zich op het grondgebied bevinden. Beklaagden waren actief betrokken bij illegale migratie; hun handelingen wijzen op een verminderd normbesef.

De rechtbank houdt bij het bepalen van de straf rekening met de aard, de ernst en het eenmalig karakter van de feiten, de persoonlijkheid, leeftijd en gerechtelijk verleden van beklaagden, die een blanco strafregister hebben in België.

De verdediging verzoekt ondergeschikt om een opschorting, straf met uitstel of een autonome probatiestraf. Hun persoonlijke leef- en werkomstandigheden worden toegelicht.

De rechtbank gaat niet in op de door beklaagden gevraagde opschorting of autonome probatiestraf, vermits dit een onvoldoende sterk signaal naar deze beklaagden toe is dat de bewezen verklaarde feiten ontoelaatbaar zijn.

Er dient een duidelijk signaal te worden gegeven dat dergelijke feiten niet worden getolereerd. Hiernavolgende straffen en geldboetes zijn gepast. Aan beklaagden wordt wel een gedeeltelijk uitgestelde bestraffing opgelegd. Gelet op het ontradend karakter van zulke bestraffing legt de rechtbank de gevangenisstraf met uitstel op voor een termijn van 5 jaar.

3. VERBEURDVERKLARING

Het Openbaar Ministerie vordert de verbeurdverklaring van gsm-toestellen die in bezit waren van de twee beklaagden en gediend hebben tot het plegen van het misdrijf. Deze voorwerpen worden verbeurd verklaard overeenkomstig artikel 42, 1° van het Strafwetboek.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,
artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,
artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;
de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/ 2000 betreffende de invoering van de euro,
artikel 1 van de wet van 5 maart 1952
Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand
artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,
artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,
artikelen 1 en 8 der wet van 29 juni 1964,
artikelen 1 en 77 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,
en bij toepassing van de artikelen 25, 38, 40, 42, 43, 66, 99bis van het Strafwetboek

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **B.** B., **S.** E.,

Op strafgebied

Herkwalificeert de feiten van de tenlastelegging, zoals hoger omschreven.

Ten aanzien van B. B., eerste beklaagde

Veroordeelt B. B. voor de tenlastelegging, zoals geherkwalificeerd:

tot een **gevangenisstraf** van **1 jaar**

en tot een **geldboete** van **13.600,00 EUR**, zijnde **1700,00 EUR**, verhoogd met 70 opdeciemen.
Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent uitstel van uitvoering voor een termijn van **5 jaren** wat betreft deze **gevangenisstraf**.

Verleent uitstel van uitvoering voor een termijn van **3 jaren** wat betreft deze **geldboete, doch slechts voor een gedeelte van 6800,00 EUR**, zijnde 850,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen en bepaalt de vervangende gevangenisstraf voor het met uitstel uitgesproken

gedeelte op 45 dagen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Sw., eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten: OS 2019/1035 (gsm toestellen IPhone en Alcatel en simkaarten).

Veroordeelt B. B. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1/2 x 1035,14 = 517,57 EUR

Ten aanzien van S. E., tweede beklaagde

Veroordeelt S. E. voor de tenlastelegging, zoals geherkwalificeerd :

tot een **gevangenisstraf** van **1 jaar**

en tot een **geldboete** van **13.600,00 EUR**, zijnde **1700,00 EUR**, verhoogd met 70 opdeciemen.
Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen

Verleent **uitstel** van uitvoering voor een termijn van **5 jaren** wat betreft deze **gevangenisstraf.**

Verleent **uitstel** van uitvoering voor een termijn van **3 jaren** wat betreft deze **geldboete, doch slechts voor een gedeelte van 6800,00 EUR**, zijnde 850,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen en bepaalt de vervangende gevangenisstraf voor het met uitstel uitgesproken gedeelte op 45 dagen.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42, 1° en 43 Sw., eigendom van beklaagde en dienstig voor het plegen van de feiten: OS 2019/1034 (gsm toestel IPhone en simkaarten).

Veroordeelt S. E. tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdeciemen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 1/2 x 1035,14 = 517,57 EUR

oOOo

Houdt ambtshalve - conform artikel 4 V.T.S.V. - de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

oOOo

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC10:
- K. E., rechter-voorzitter
- P. C., rechter
- J. D. H., rechter
en uitgesproken in openbare terechtzitting op 30 maart 2020 door de voorzitter,
in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier F. V. H..

J. D. H., rechter, is in de onmogelijkheid om onderhavig vonnis te ondertekenen (artikel 195bis Sv.), gelet op de dwingende richtlijn van het College van de hoven en rechtbanken van 16 maart 2020, op de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van 18 maart 2020 en op de maatregelen van de federale regering ter bestrijding van het Covid 19-virus die ingingen op 18 maart 2020 om 12.00 uur.